

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 5C/119/2007
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1407226289
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ida Takáčová
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2014:1407226289.15

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV v konaní pred samosudkyňou JUDr. Idou Takáčovou v právnej veci navrhovateľa: L. R. Z. - advokát so sídlom v Pezinku, M.R.X. č. XX, správca konkurznej podstaty úpadcu Stavebné bytové družstvo Viktoria so sídlom v Bratislave, ul. Miletičová č. 1 proti odporkyni: U. M., bytom v Bratislave, ul. P. Č. XXX/XX, zast. JUDr. Petrom Tóthom, advokátom v Bratislave, ul. Bartošková č. 7 o určenie vlastníckeho práva takto

rozhodol:

Súd návrh v plnom rozsahu zamietla.

Navrhovateľ je povinný zaplatiť odporkyni náhradu trov právneho zastúpenia v sume 554,09 euro k rukám právneho zástupcu odporkyni JUDr. Petra Tótha, advokáta so sídlom v Bratislave, ul. Bartošková, č. 7 do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ návrhom zo dňa 5.11.2007 proti odporkyni sa domáhal určenia, že úpadca Stavebné bytové družstvo Viktoria v Bratislave, ul. Miletičová č. 1. je výlučným vlastníkom nehnuteľností zapísaných a LV č. XXXX k.ú. Karlová Ves, okres Bratislava IV, na Správe katastra pre Hlavné mesto Bratislava a to: nebytový priestor č. X-XX (rozost.garáž) v suteréne stavby so súp.čísлом XXXX nachádzajúcej sa na parc.č. XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX, ktorého je úpadca vlastníkom v 1/1 a k tomuto nebytovému priestoru prislúchajúceho spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach spoločných zariadeniach a príslušenstve domu vo výške XXXX/XXXXXX. Nebytový priestor č. X-XX (rozost.garáž) v suteréne stavby so súp.čísлом XXXX nachádzajúcej sa na parc.č. XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX, ktorého je úpadca vlastníkom v 1/1 a k tomuto nebytovému priestoru prislúchajúceho spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach, spoločných zariadeniach a príslušenstva domu vo výške XXXX/XXXXXX, nebytový priestor č. X-XX (rozost.garáž) v suteréne stavby so sú. č. XXXX, nachádzajúcej sa na parc. č. XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX ktorého je úpadca vlastníkom v 1/1 a k tomuto nebytovému priestoru prislúchajúceho spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach, spoločných zariadeniach a príslušenstve domu vo výške XXXX/XXXXXX, nebytový priestor č. X-XX (rozost.garáž)) v suteréne stavby so súp.čísлом XXXX nachádzajúcej sa na parc.č. XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX, ktorého je úpadca vlastníkom v 1/1 a k tomuto nebytovému priestoru prislúchajúceho spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach spoločných zariadeniach a príslušenstve domu vo výške XXXX/XXXXXX, nebytový priestor č. X-XX (rozost.garáž)) v suteréne stavby so súp.čísлом XXXX nachádzajúcej sa na parc.č. XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX, ktorého je úpadca vlastníkom v 1/1 a k tomuto nebytovému priestoru prislúchajúceho spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach spoločných zariadeniach a príslušenstve domu vo výške XXXX/XXXXXX (ďalej len sporné nehnuteľnosti).

Navrhovateľ návrh odôvodnil tým, že odporkyňa vlastníctvo k sporným nehnuteľnostiam nadobudla od spoločnosti VALLIS spol. s r.o. ktorá tieto sporné nehnuteľnosti nadobudla na základe série neplatných právnych úkonov a to na základe nasledovných skutočností.

Úpadca Stavebné bytové družstvo Viktoria (SBDV) bol pred vyhlásením konkurzu stavebníkom Polyfunkčného objektu č. X s garážami na základe Zmluvy o výstavbe zo dňa 25.10.2001, ktorú úpadca uzatvoril s Poľnobankou a.s. (Unikredit, a.s.) Zároveň sa úpadca ako dlžník pred vyhlásením konkurzu zaviazal na základe Zmluvy uzatvorenej v zmysle ust. § 269 Obch.zák. medzi veriteľom I. Poľnobanka, a.s., veriteľom II. spoločnosťou MERKURIA a.s. zo dňa 18.7. 2001 v zmysle jej Dodatku č. 1. zo dňa 25.10.2001 a Dodatku č. 2 zo dňa 28.3.2002 že odo dňa podpisu tejto zmluvy bude realizovať všetok svoj bezhotovostný platobný styk týkajúci sa Polyfunkčného objektu č. X s garážami (príjmy z predaja bytov, nebytových priestorov a garážových boxov, vrátane doplatkov za už predané byty, nebytové priestory a garážové boxy) výlučne cez bežný účet č. účtu XXXXXXXX/XXXX, resp. účet číslo: XXXXXXXX/XXXX a v prípade platby hotovosti, bezodkladne zabezpečí vloženie tohto príjmu na tento účet. Uvedené platby sa mali realizovať na príslušný účet až do zaplatenia všetkých pohľadávok aj s príslušenstvom voči veriteľovi I a veriteľovi II.

Vyššie uvedené zmluvy sledovali zrejmy účel a cieľ - z výnosu z predaja majetku SBDV uspokojiť veriteľov SBDV. Úpadca SBDV však pred vyhlásením konkurzu, v rozpore s týmto účelom a cieľom a v spolupráci s inými osobami, ktorých činnosť mala podľa názoru navrhovateľa znaky cielenej organizovanosti sledovať sériou prevodov práv a povinností zo zmluvy o výstavbe na tretie osoby či následnými prevodmi nehnuteľností na tretie osoby iný zrejmy účel a cieľ, poškodiť veriteľa úpadcu a nepoctivo obohatiť osoby zúčastňovaní na týchto transakciách na úkor veriteľov úpadcu. Následné úkony úpadcu a osoby zúčastnené na týchto transakciách na úkor veriteľov úpadcu. Následné úkony úpadcu a osôb konajúcich v spolupráci s vtedajším štatutárnym zástupcom úpadcu totiž preukazujú, že ich cieľom bolo práve znemožniť uspokojenie oprávnených nárokov veriteľov a poškodiť i úpadcu, dostať sa k nehnuteľnostiam úpadcu - zdarma - a následne profitovať zo získania vlastníctva k majetku úpadcu, resp. profitovať z jeho predaja tretím osobám.

Zmluvy, ktorými sa uskutočnil tento nepoctivý zámer, sú postihnuté zákonnou sankciou neplatnosti v zmysle § 39 Obč. zák., nakoľko ide o zrejmy prípad konania v rozpore s dobrými mravmi. Zároveň ide o učebnicový príklad konania v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku v zmysle § 265 Obch.zák. a takémuto konaniu nie je možné priznať právnu ochranu, vrátane ochrany súdneho potvrdenia platnosti takýchto úkonov. Neplatnosťou sú postihnuté tieto transakcie, ktoré nezákonne, v rozpore s dobrými mravmi, ako i v rozpore s poctivým obchodným stykom zbavila úpadcu vlastníctva k nehnuteľnosti.

Zmluvy o postúpení práv a povinností zo dňa 27.3.2002 a zo dňa 3.4.2002, ktorou došlo k prevodom súboru nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX k.ú. Karlová Ves, nachádzajúcich sa v Polyfunkčnom objekte postavenom na ul. U. X, H.. N. X, a ul. M. X, XX,XX a to zo Stavebného bytového družstva Viktoria na spoločnosť APROX SK, s.r.o. (v tom čase pod obch.menom APROX spol. s r.o., Hodáková č. 1, Bratislava, IČO: 36 372 625 za celkovú odplatu vo výške 34.989.922,-Sk.

Spoločnosť APROX SK s.r.o. spomenuté nehnuteľnosti následne na to, ako bola táto skutočnosť v jej prospech zapísaná do katastra nehnuteľností (dňa 3.4.2003 podaný návrh do katastra) previedla Zmluvami o postúpení práv a povinností zo dňa 10.4.2002 tento súbor bezodplatne na ďalšie 4 „transportné“ spoločnosti a to:

- a) PROFIS SECURITY spol. s r.o., ul. Šusteková č. 37, Bratislava, byt č. XX,XX,XX (dňa 10.4.2002 návrh podaný do katastra)
- b) PYRA, spol. s r.o. ul. Kríková č. 14 Bratislava, byt č. XX, nebytový priestor č. X,X,X garáže č. XX, XX, XX, XX, XX, XX, XX, XX, XX, XX, XX, XX, XX, XX, XX (dňa 10.4.2002 podaný návrh do katastra)
- c) ISTROTECH, s.r.o., ul. Cintorínska č. 17, Bratislava, nebytový priestor č. X, X, X, 10 (dňa 10.4.2002 podaný návrh do katastra)
- d) SIVA-BA s.r.o. ul. J. Vuruma č. 11 Žilina, garáž č. XX, XX, XX, XX, XX, XX, XX, XX,XX,XX, XX, XX, XX, XX, XX, XX, XX, XX (dňa 10.4.2002 podaný návrh do katastra)

Tieto spoločnosti vzápätí uskutočnili ďalšie prevody jednotlivých nehnuteľností (bytov, nebytových priestorov a garážových boxov) a to už prevažne odplatne a prevažne na fyzické osoby ktoré boli

prepojené za predchádzajúce spoločnosti, niektoré prevody boli zrealizované i na neprepojené osoby. Jedným z nadobúdateľov nehnuteľnosti zo série zmlúv od „transportných“ spoločností bola i spoločnosť VALLIS spol. s r.o.. Kúpna zmluva o prevode nehnuteľností zo spoločnosti SIVA-BA, s.r.o. na VALLIS spol. s r.o. ktorej predmetom prevodu boli i nehnuteľnosti ktoré sú v súčasnosti vo vlastníctve odporkyni. Následne spoločnosť VALLIS spol. s r.o. previedla časť takto nadobudnutých nehnuteľností z VALLIS spol. s r.o. na odporkyňu zapísaná na LV pod č. vklad X zo dňa 29.3.2004.

Všetky vyššie uvedené zmluvy sú postihnuté neplatnosťou a teda i zmluva SBDV so spoločnosťou APROX tak i následné zmluvy medzi APROX a štyrmi ďalšími spoločnosťami, ako i všetky ďalšie na tieto zmluvy nadväzujúce prevody.

Navrhovateľ po právnej stránke návrh zdôvodnil tým, že nikto nemôže previesť viac práv ako sám má, nemôže byť platné žiadna zo zmlúv nadväzujúce na zmluvy uzatvárané s neplatným vlastníkom a teda ak by mali všetky zákonom požadované náležitosti. Neplatnosť série týchto zmlúv (prvých, druhých, tretích prevodov, ako i štvrtého prevodu) ktoré nezákonne zbavili úpadcu vlastníctva a súboru nehnuteľností, preukazujú najmä tieto skutočnosti:

- Spoločnosť APROX odplatu zo zmluvy s SBDV nikdy SBDV neuhradila
- Spoločnosť APROX bola jedno osobovou nemajetkovou spoločnosťou s 200.000 Sk základným imaním v tom čase s jediným spoločníkom a jediným konateľom E. U.
- Spoločnosť APROX nadobudla od SBDV nehnuteľnosti bez akéhokoľvek zabezpečenia odplaty, či bez akejkolvek disponibilnosti spoločnosti finančnými prostriedkami, hoci šlo o sumu takmer 35.000.000 Sk
- V konečnom dôsledku spoločnosť APROX dňa 30.6.2006 zanikla a to z dôvodu zamietnutia návrhu na vyhlásenie konkurzu pre nedostatok majetku
- Hoci E. U., jediný spoločník a jediný konateľ APROX následne poskytol veriteľom SBDV ručiteľské vyhlásenie o úhrade dluhu a predstieral ochotu zaplatiť dlh, bol rovnako nemajetnou osobou a preto akéhokoľvek jeho vyhlásenia a ním poskytnuté zabezpečenia úhrady odplaty boli a sú bezpredmetné
- Spoločnosť APROX ani nie po 14.dňoch resp. po 6.dňoch od podpisu zmluvy s SBDV previedla bezplatne tieto nehnuteľnosti na ďalšie „transportné“ spoločnosti
- Zmluvy medzi APROX a 4 „transportnými“ spoločnosťami na ktoré spoločnosť APROX okamžite previedla nehnuteľnosti, vôbec neobsahujú povinnosť zaplatiť odplatu za predmet prevodu, išlo teda o bezodplatné prevody nehnuteľností v hodnote min. 35.000.000,-Sk
- Všetkých päť spoločností, ktoré boli v prvom (APROX) resp. druhom kroku zapojených do schémy malo minimálne základné imanie vyžadované zákonom, t.j. 200.000 Sk
- Uvedené 4 „transportné“ spoločnosti následne prevádzali nehnuteľnosti koncovým vlastníkom, z ktorých niektorými boli osoby mimo skupiny sledujúcej týmito transakciami cieľ ukrátiť SBDV a veriteľa SBDV a niektoré boli priamo osoby zúčastnené či prepojené s osobami zúčastnenými na týchto transakciách
- Podľa doposiaľ zistených skutočností na jednom prevode zo štyroch „transportných“ spoločností na tretiu osobu sa podieľal za prevodcu Pyra, spol. s r.o. na nadobúdateľa E..F. i L.. P. K. - podpredseda predstavenstva SBDV, L.. P. K. preto nepochybne nemohol byť dobromyseľný pri prevode vlastníctva na tretiu osobu, nakoľko vedel v plnom rozsahu o záväzkoch SBDV s veriteľmi a že zo zmluvy, ktorá bola na začiatku reťazca prevodov vlastníctva, sa nikdy neplnilo
- Žiadna z celkovo 5 transparentných spoločností (APROX+4) sa štandardne nezaoberala obchodovaním s nehnuteľnosťami a iba jedna z nich (ISTROTECH) mala v predmete podnikania sprostredkovanie v oblasti nehnuteľností

Z vyššie uvedených skutkových okolností najmä z okamžitej následnosti prevodov z SBDV na APROX (platobne neschopnej uhradiť dohodnutú odplatu, bez požiadavky na poskytnutie akýchkoľvek záruk na úhradu odplaty 35 miliónov , či aspoň preukázanie schopnosti túto úhradu zaplatiť) a z prevodu APROX na ďalšie 4 „transportné“ firmy, je zrejmé, že jediným účelom „medzistupňa“ spočívajúceho v zapojení spoločnosti APROX bolo zbaviť sa záväzku platiť veriteľom SBDV na úrovni nových vlastníkov. Spoločnosť APROX nikdy za prevod uvedených nehnuteľností nezaplatila a následné prevody zo spoločnosti APROX boli vykonané bezodplatne a až ďalšie prevody boli odplatné. Žiadne peniaze zo skupiny spoločností zapojených do týchto transakcií sa nikdy nedostali do SBDV , hoci preukázateľne niektoré koncoví vlastníci najmä spomedzi osôb, ktoré na týchto transakciách zúčastnené neboli, zaplatili kúpnu cenu, resp. odplatu za nadobudnutie práv. Osoby konajúce v menej úpadcu nepochybne vedeli, že k úhrade zo strany APROX nedôjde a že nemá majetok a preto ho ničím ani nežiadali preukázať, či nežiadali úhradu odplaty akýmkoľvek spôsobom zabezpečiť, hoci išlo o sumu takmer 35.000.000

Sk. Z uvedeného je teda zrejmé, že reálnu úhradu odplaty ani vôbec nemali záujem dosiahnuť. Je zrejmé, že transakcia bola plánovaná a vopred pripravovaná a teda spoločnostiam PROFIS SECURITY, s.r.o, PYRA, spol. s r.o., ISTROTECH s.r.o. a SIVA-BA s.r.o. bol známy a musel byť známy záväzok uhrádzať odplaty veriteľovi (Poľnobanka, resp.Merkuria) a toto im muselo byť zrejmé, že sa zúčastňujú na konaní, ktorého cieľom je ukrátenie veriteľov a preto žiadnej zo zúčastnených piatich spoločností nemožno priznať dobromyseľnosť pri konaní. Nadobúdajúcim spoločnostiam teda bolo zrejmé a muselo byť známe, že úkonmi ktoré uskutočňujú, zbavujú spoločnosť APROX možnosti uhradiť svoj dlh voči jej veriteľom a že ich bezodplatné nadobúdanie nehnuteľností od APROX ovplyvní platobnú schopnosť APROX voči jej veriteľom a pochopiteľne bude mať i úpadkové následky pre spoločnosť APROX. Uvedené potvrdzuje nepochybne i tá skutočnosť, že L.. P. K. sa podieľal ako splnomocnený zástupca konateľ jednej zo 4 „transportných“ spoločností na takomto prevode nehnuteľností na tretiu osobu a teda vedel o záväzku SBDV a že zo zmluvy, ktorá bola na začiatku reťazca prevodov vlastníctva, sa nikdy nesplnilo. Ostatné osoby boli personálne prepojené s osobami zúčastnenými na transakcie. Personálne prepojenie v reťazci týchto úkonov bolo i medzi spoločnosťou VALLIS spol. s r.o., a odporkyňou.

K transakcií z SBDV na APROX dňa 27.3.2002 a 3.4.2002 došlo v čase viazanosti SBDV Zmluvou s veriteľmi zo dňa 18..7.2001 a jej dodatkom č. 1 zo dňa 25.10.2001 a v bezprostrednej časovej súvislosti rokovaní a uzatvorení Dodatku č. 2 zo dňa 28.3.2002 k zmluve s veriteľmi (len upresnil niektoré body zmluvy) , čo rovnako potvrdzuje vedomosť osôb konajúcich za SBDV, že vedome a úmyselne postupovali v neprospech SBDV a jeho veriteľom. žiadna zo štyroch spoločností zapojených v druhom kroku schémy neposkytla žiadne protiplnenie za nadobudnutie práv a povinností k nehnuteľnostiam, išlo tým podstate o darovanie súboru nehnuteľností v hodnote minimálne 35 miliónov Sk. Medzi zúčastnenými stranami bolo a muselo byť zrejmé, že ide o spoločné konanie s cieľom poškodiť tretiu osobu - veriteľa spoločností APROX, ktorým bol SBDV a tiež veriteľom SBDV.

Z týchto právnych úkonov vyplýva, že z týchto prevodov profitovali osoby, ktoré vystupovali za jednotlivé spoločnosti, či už ako štatutárni zástupcovia alebo ako splnomocnení zástupcovia, ktorí podpísali jednotlivé zmluvy, nakoľko osoby vystupujúce v mene jednotlivých spoločností a fyzické osoby, ktoré nadobúdali jednotlivé nehnuteľnosti a následne ich predávali, sa personálne zhodujú so štatutárnymi zástupcami resp. spoločníkmi týchto spoločností a preto tu vzniká taktiež dôvodné podozrenie, že sa jednalo o organizovanú skupinu osôb, ktorá sa za účelom dosiahnutia vlastníckeho prospechu obohatila a poškodila veriteľov SBDV a priviedla týmto konaním SBDV do úpadku.

Podstatou tejto vopred pripravenej schémy bolo vyvodiť zdanie formálnej právnej správnosti uskutočnených úkonov a dosiahnuť stav, kedy si SBDV, resp. po jeho predpokladanom bankrote jeho správca konkurznej podstaty, mali „uspokojovať“ pohľadávky vytunelovaného dlžníka vymáhaním voči spoločnosti, ktoré jej konateľ síce existenciu záväzku nijako nespochybňuje, avšak všetok majetok a všetky práva dávno previedol na iné osoby, teda dlžnícka spoločnosť nemá žiaden majetok, z ktorého by bolo možné sa uspokojiť. Na druhej strane, všetky nehnuteľnosti už majú reálnych vlastníkov, z ktorých niektorí sú osoby zapojené do schémy a niektorí sú osoby do schémy nezapojené, ktoré však zaplatili za nadobudnuté nehnuteľnosti odplatu. Odplata sa nikdy pôvodnému vlastníkom SBDV nedostala, zo zaplatených peňazí profitovali výlučne osoby a firmy zapojené do schémy.

Skutočnosť, že ide o úkony v rozpore s dobrými mravmi, s poctivých obchodným stykom, s úmyslom poškodiť SBDV a veriteľov SBDV potvrdzuje, že na následných prevodoch týchto nehnuteľnosti sa podieľal ako splnomocnený zástupca L.. P. K. - podpredseda predstavenstva SBDV.

Zákonné nedostatky zmlúv, zmätočnosť zmlúv, ako ich rozpor s dobrými mravmi a s poctivým obchodným stykom, nepoživajú právnu ochranu a sú dôvodom na vyslovenie absolútnej neplatnosti týchto zmlúv a teda dôvod neplatnosti všetkých zmlúv, ktoré boli v reťazi zmlúv o prevode nehnuteľnosti z úpadcu až po nadobudnutie vlastníctva konečným vlastníkom odporkyňou. Tým, že nikto nemôže previesť na druhého viac práv ako sám má, nemožno ani týmto následným vlastníkom priznať platný vznik ich vlastníckeho práva k týmto nehnuteľnostiam. zároveň, prípadná dobromyseľnosť osôb, ktoré by následne od neplatenia vlastníkov nadobudli nehnuteľnosť, nie je právne relevantnou, pretože v danom prípade ide o absolútnu neplatnosť právnych úkonov, od začiatku proti všetkým. Absolútnu neplatnosť nemožno dobromyseľnosťou nijako konvalidovať.

Naliehavý právny záujem na požadovanom určení navrhovateľ preukazoval tým, že je nevyhnutné aby súd vyslovil neplatnosť zmlúv o postúpení práv a povinností, ktorých dôsledkom bola realizácia prevodu nehnuteľností na tretie osoby ako i neplatnosť následne uzatváraných zmlúv o prevode nehnuteľností, pretože jedine týmto konaním je možné dosiahnuť nápravu stavu zapísaného v katastri nehnuteľnosti. Navrhovateľ zaradil predmetnú nehnuteľnosť do súpisu konkurznej podstaty úpadcu, v dôsledku čoho sa navrhovateľ domáha vylúčenia tejto nehnuteľnosti z konkurznej podstaty úpadcu. Vzhľadom k tomu, že návrh o vylúčení z konkurznej podstaty je len návrhom procesným, ktorý sa hmotnoprávnymi podmienkami nadobudnutia vlastníctva v plnom rozsahu nezaobera a vychádza zo stavu vlastníckeho práva zapísaného v katastri nehnuteľnosti, je nevyhnutné preukázať opak v tomto hmotnoprávnom konaní. Stav vlastníckych práv zapísaných v katastri nehnuteľnosti je hodnoverný a záväzný, pokiaľ sa nepreukáže opak. Navrhovateľ poukazuje na skutočnosti, ktoré vyvracajú tento stav zápisu v katastri nehnuteľnosti. Rozhodnutie o určení vlastníckeho práva je nevyhnutným predpokladom pre rozhodnutie súdu o návrhu o vylúčení veci z konkurznej podstaty. Bez takéhoto určenia vlastníckeho práva je právo navrhovateľa ohrozené, a jeho postavenie neisté keďže v konaní o procesnom návrhu súd nevykonáva dokazovanie ohľadom vyvrátenia domnienky o hodnovernosti údajov zapísaných v katastri nehnuteľnosti.

Na základe uvedeného navrhovateľ žiada aby súd prejudiciálne vyhodnotil zmluvy medzi SBDV a APROX, ako i následné uzatvorené zmluvy o postúpení práv a povinností a o prevode nehnuteľností za neplatné, t.j. najmä Zmluvu o postúpení práv a povinností z SBDV na APROX zo dňa 27.3.2002 a zo dňa 3.4.2002, Zmluvu o postúpení práv a povinností z APROX na SIVA-BA, s.r.o., Kúpnu zmluvu o prevode z SIVA-BA, s.r.o. na VALLIS, spol. s r.o., Kúpnu zmluvu o prevode z VALLIS, spol. s r.o. na M. U. - odporkyňa.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení k návrhu žiadala návrh zamietnuť s odôvodnením, že sa vlastníčkou nehnuteľností stala v súlade s právnymi predpismi SR. Riadne uzavrela zmluvu v dobrej viere a v súlade s ňou uhradila aj dohodnutú kúpnu cenu. Nemá vedomosť o skutočnostiach, ktoré v návrhu uvádza navrhovateľ, nakoľko o uvádzaných skutočnostiach nemala dôvod prečo mať vedomosti, týkajú sa spoločností a osôb, ktoré sa ju netýkajú. Ďalej uviedla, že je vlastníčkou nehnuteľností na základe príslušného rozhodnutia správneho orgánu. Splnila všetky podmienky, ktoré je možné od nej ako zmluvnej strany očakávať a nič jej nebránilo v uzatvorení právneho vzťahu tak ako bol realizovaný. Formálne náležitosti, ktoré sú namietané navrhovateľom sú neobjektívne a nemajú vplyv na platnosť právneho úkonu a to aj s ohľadom minimálne na plynutie času od roku 2002 do roku 2009.

Po vyhodnotení vykonaných dôkazov a skutočností súd prvého stupňa návrh zamietol rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 12.12.2012 č.k. 5C 119/2007-415 z dôvodu nedostatku naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení podľa § 80 písm. c) O.s.p.

Po právnej stránke súd prvého stupňa posúdil vec v zmysle § 80 písm. c/ O. s. p. Zaoberal sa otázkou existencie naliehavého právneho záujmu navrhovateľa na požadovanom určení, ktorý skúmal predovšetkým so zreteľom na cieľ sledovaný podaním určovacieho návrhu a konečný zmysel navrhovaného rozhodnutia. Súd prvého stupňa pritom dospel k záveru, že navrhovateľ nemá naliehavý právny záujem na požadovanom určení, a to predovšetkým z dôvodu, že vyriešenie tejto otázky (či je prípustná kúpna zmluva alebo iba zmluva o výstavbe) neznamená úplné vyriešenie obsahu spornosti daného právneho vzťahu a ani predbežný záver o neplatnosti týchto zmlúv priaznivo neovplyvní právne postavenie navrhovateľa voči odporkyni. Podľa súdu prvého stupňa možno dokonca konštatovať, že právne postavenie navrhovateľa sa tým nijako nezmení, keďže v prípade neplatnosti kúpnej zmluvy o prevode nehnuteľností zo spoločnosti VALLIS spol. s r. o. na odporkyňa by sa navrhovateľ vlastníkom nehnuteľností aj tak nestal. Súd prvého stupňa zároveň zdôraznil, že záver existencie naliehavého právneho záujmu navrhovateľa platí v plnej miere len vo vzťahu k určeniu, že úpadca je vlastníkom sporných nehnuteľností. Len v takom prípade by sa podľa názoru súdu prvého stupňa zmenilo právne postavenie úpadcu, pričom k tomu mohlo dôjsť len v prípade, ak by súd dospel k záveru, že všetky namietané prevody práv a povinností a prevody nehnuteľností sú neplatné. Pokiaľ by však čo i len jeden, ale najmä v poradí prvý prevod práv a povinností, bol uskutočnený platne, právne postavenie úpadcu - navrhovateľa by sa nezmenilo.

Ďalej sa súd prvého stupňa zaoberal vecným posúdením dôvodnosti podaného návrhu a na základe skutkového stavu vyplynutého z vykonaného dokazovania dospel k záveru, že návrhu nemožno vyhovieť. Za rozhodujúce v tomto smere považoval posúdenie platnosti v poradí prvých zmlúv o prevode práv a povinností, t. j. zmlúv, ktorými previedol nehnuteľnosti úpadcu na spoločnosť APROX SK, s. r. o., nakoľko iba v prípade záveru o jej neplatnosti by malo význam zaoberať sa platnosťou ostatných zmlúv, vrátane zmluvy, na

základe ktorej bola ako vlastníčka sporných nehnuteľností zapísaná odporkyňa. Z vykonaného dokazovania súd prvého stupňa nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by mohli mať za následok neplatnosť uzavretých zmlúv. Mal za to, že nebolo preukázané, že spoločnosť APROX SK, s. r. o., PROFIS SECURITY s. r. o., PYRA, spol. s r. o., ISTROTECH, s. r. o., SIVA-BA, s. r. o. a VALLIS spol. s r. o. konali tak, ako to tvrdil navrhovateľ, po vzájomnej dohode, v úmysle ukrátiť veriteľa úpadcu a neboli preukázané žiadne také konania, ktoré by bolo možné hodnotiť ako konanie v rozpore s dobrými mravmi, či so zásadami poctivého obchodného styku. Podľa súdu prvého stupňa neplatnosť v poradí prvých zmlúv bez ďalšieho

nemohlo spôsobiť ani to, že spoločnosť APROX SK, s. r. o. následne nadobudnuté práva a povinnosti previedla na ďalšie spoločnosti. Z takto vykonaných dôkazov a zisteného skutkového stavu súd prvého stupňa uzavrel, že navrhovateľ nepreukázal naliehavý právny záujem na určení, že je vlastníkom sporných nehnuteľností, a preto návrh v plnom rozsahu zamietol.

Proti tomuto rozhodnutiu súdu prvého stupňa podal odvolanie navrhovateľ a žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Pre prípad, ak by odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil, navrhol, aby v zmysle § 238 ods. 3 O. s. p. pripustil dovolanie, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, a to či má v danom prípade správca konkurznej podstaty naliehavý právny záujem na určovacej žalobe o určenie vlastníckeho práva úpadcu k nehnuteľnosti, ktorá bola zapísaná v súpise konkurznej podstaty úpadcu. Uviedol, že v určovacej žalobe naliehavý právny záujem odôvodnil tým, že je nevyhnutné, aby súd vyslovil absolútnu neplatnosť všetkých zmlúv o postúpení práv a povinností, ktorých dôsledkom bola realizácia prevodu predmetných nehnuteľností na tretie osoby, pretože jedine týmto konaním je možné dosiahnuť nápravu právneho stavu zapísaného v katastri nehnuteľností. Navrhovateľ poukázal tiež na skutočnosť, že predmetnú nehnuteľnosť zaradil do súpisu konkurznej podstaty úpadcu, pričom odporkyňa sa domáha vylúčenia tejto nehnuteľnosti zo súpisu konkurznej podstaty, ktoré konanie je vedené na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 9Cbi/26/2004. Dodal, že rozsudkom zo dňa 23. 2. 2012, č. k. 9Cbi/26/2004-469, Krajský súd v Bratislave návrh zamietol, avšak tento rozsudok doteraz nenadobudol právoplatnosť. Navrhovateľ ďalej podotkol, že podrobne a opakovane uviedol súdu dôvody absolútnej neplatnosti prevodov nehnuteľností z vlastníctva SBD Viktória na tretie osoby a po celú dobu konania poukazoval na skutočnosti a dôkazy preukazujúce ich absolútnu neplatnosť, pretože boli uzatvorené v rozpore s dobrými mravmi a pri prvom prevode z SBD Viktória na APROX nebola účastníkmi prejavovaná vážna vôľa previesť tieto nehnuteľnosti odplatne, nakoľko účastníkom bolo od začiatku zrejmé, že nadobúdateľ APROX dohodnutú kúpnu cenu nikdy nezaplatí, a teda išlo len o simulovaný odplatný prevod. Podľa navrhovateľa bolo od počiatku úmyslom, vôľou a cieľom zúčastnených osôb

darovanie nehnuteľností štyrom „transportným“ spoločnostiam a ich prostredníctvom „cieľovým“ osobám, ktoré ich mali získať zadarmo. V tejto súvislosti poukázal aj na skutočnosť, že všetky nehnuteľnosti boli na ďalšie osoby prevedené v októbri 2002 rovnakými zmluvami podpísanými v jeden deň, a to hneď po výmaze záložného práva UNI banky dňa 26. 9. 2002. Ku všetkým prevodom pritom došlo bez toho, aby SBD Viktória získala z predaja čo i len nepatrnú odplatu. Navrhovateľ vytýkal súdu prvého stupňa, že sa nesprávne vysporiadal s otázkou absolútnej neplatnosti uzatvorených zmlúv týkajúcich sa prevodu majetku SBD Viktória v nadväznosti na ich rozpor s dobrými mravmi. Podľa názoru navrhovateľa absolútna neplatnosť predmetných prevodov spočívala v zhodnom a účelovom konaní osôb podieľajúcich sa na týchto transakciách na základe organizovaného, vopred pripraveného, a teda úmyselného konania osôb konajúcich v spolupráci s vtedajšími štatutárnymi zástupcami úpadcu, ktorých cieľom bolo poškodiť SBD Viktória a jeho veriteľov. Súd prvého stupňa mal preto tieto obchodné operácie posúdiť ako nečestné a nepoctivé, a teda v rozpore so všeobecne akceptovanými a v spoločnosti panujúcimi morálnymi zásadami, v dôsledku čoho sú zaťažené absolútnou neplatnosťou pre ich rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 Obč. zák. Vo vzťahu k uvedenému navrhovateľ poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 M Obdo V 11/2009, kde Najvyšší súd SR vo vylučovacom spore C.. K. c/a L.. A. Z., SKP SBD Viktória, uviedol, že na strane osôb podieľajúcich sa na uzatváraní predmetných zmlúv nešlo o poctivé, obvyklé a spravodlivé konanie. Navrhovateľ zastával názor, že v konaní bolo bez všetkých pochybností preukázané konanie osôb podieľajúcich sa na prevodoch nehnuteľností ako

organizované simulované konanie v rozpore s dobrými mravmi, bez vážnosti vôle, s cieľom dosiahnuť ich neoprávnené obohatenie na škodu úpadcu a jeho veriteľov.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa navrhla, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa v plnom rozsahu potvrdil a odvolanie navrhovateľa zamietol. Uviedla, že dôvody odvolania navrhovateľa sa systematicky opakujú vo všetkých jeho podaniach a boli v rámci viacerých konaní vedených na Okresnom súde Bratislava IV, vrátane prejednávanej veci, ako aj v rámci vylučovacích žalôb vedených na Krajskom súde v Bratislave v plnom rozsahu vyvrátené ako neexistujúce a nepodložené. Zdôraznila, že po dobu 10 rokov je systematicky obmedzovaná na svojich vlastníckych právach podávaním rôznych žalôb zo strany navrhovateľa, ktorý podľa jej názoru nemôže byť od roku 2006 správcom konkurznej podstaty, nakoľko bol pre nesplnenie zákonných podmienok vyškrtnutý zo zoznamu vedeného Ministerstvom spravodlivosti SR.

Nakoľko odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa, prejednal odvolanie navrhovateľa bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa je potrebné zrušiť. Odvolací súd vo svojom zrušujúcom uznesení č.k. 6Co 397/2013-446 zo dňa 27.2.2014 konštatuje:

Súd prvého stupňa žalobu zamietol z dôvodu nedostatku naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení (§ 80 písm. c/ O. s. p.). Odvolací súd preto skúmal, či je tento záver súdu prvého stupňa správny.

Nedostatok naliehavého právneho záujmu navrhovateľa na požadovanom určení vlastníckeho práva súd prvého stupňa videl v tom, že vykonaným dokazovaním nebola preukázaná neplatnosť v poradí prvých zmlúv o prevode práv a povinností, t. j. zmlúv, ktorými nehnuteľnosti úpadcu boli prevedené na spoločnosť APROX SK, s. r. o., a preto nemalo význam zaoberať sa aj platnosťou ostatných zmlúv vrátane zmluvy, ktorou vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam nadobudla odporkyňa, nakoľko právne postavenie navrhovateľa by sa nezmenilo. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že súd prvého stupňa mal za to, že navrhovateľ môže mať naliehavý právny záujem vo vzťahu k určeniu vlastníckeho práva úpadcu k sporným nehnuteľnostiam, ale po posúdení dôvodnosti návrhu po vecnej stránke uzavrel, že v danej veci naliehavý právny záujem na požadovanom určení nemá. Takéto odôvodnenie nedostatku naliehavého právneho záujmu navrhovateľa podľa názoru odvolacieho súdu nie je správne. Posudzovanie platnosti zmlúv, ktorými boli prevádzané predmetné nehnuteľnosti, totiž nie je otázkou skúmania naliehavého právneho záujmu, ale ide o čiastočnú, resp. predbežnú otázku, ktorá vedie k vyriešeniu veci samej a môže viesť k zamietnutiu návrhu pre jeho nedôvodnosť, nie však pre nedostatok naliehavého právneho záujmu. Odvolací súd v tejto súvislosti poznamenáva, že otázka existencie naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení je otázkou procesnej prípustnosti určovacej žaloby (§ 80 písm. c/ O. s. p.), ktorá musí byť vyriešená skôr, než súd vec posúdi po hmotnoprávnej stránke.

Napriek uvedenému je odvolací súd toho názoru, že navrhovateľ nemá naliehavý právny záujem na požadovanom určení v zmysle § 80 písm. c/ O. s. p.

Podľa § 80 písm. c) O.s.p. návrhom na začatie konania možno uplatniť aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je na tom naliehavý právny záujem.

V prejednávanej veci je predmetom konania určovací návrh navrhovateľa, správcu konkurznej podstaty úpadcu Stavebné bytové družstvo Viktória, Miletičova 1, Bratislava, ktorým sa domáha určenia, že výlučným vlastníkom predmetných nehnuteľností špecifikovaných vyššie je úpadca. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že na majetok úpadcu Stavebné bytové družstvo Viktória, Miletičova 1, Bratislava, bol uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 24. 9. 2003, č. k. 4K/22/03-97, vyhlásený konkurz, pričom za správcu konkurznej podstaty bol ustanovený L. R. Z..

Podľa § 206 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov konkurzy a vyrovnanie vyhlásené alebo povolené pred účinnosťou tohto zákona, ako aj právne vzťahy s nimi súvisiace sa spravujú podľa doterajších právnych predpisov.

Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení účinnom v čase vyhlásenia konkurzu na majetok úpadcu Stavebné bytové družstvo Viktória, ak sú pochybnosti, či vec patrí do podstaty, zapíše sa do súpisu podstaty s poznámkou o nárokoch uplatnených inými osobami alebo s poznámkou o iných dôvodoch, ktoré spochybňujú zaradenie veci do súpisu.

Podľa § 19 ods. 2 cit. zákona súd uloží tomu, kto uplatňuje, že sa vec nemala do súpisu zaradiť, aby v lehote určenej súdom podal žalobu proti správcovi na súde, ktorý vyhlásil konkurz. V prípade, že žaloba nie je podaná včas, predpokladá sa, že vec je do súpisu zahrnutá oprávnene.

V zmysle citovaných ustanovení správca konkurznej podstaty zaradiť do súpisu konkurznej podstaty každú vec (hnuteľnú aj nehnuteľnú), byt, nebytový priestor, právo či a inú majetkovú hodnotu (§ 6 ods. 2 zákona č. 328/1991 Zb.), o ktorých má za to, že patria alebo môžu patriť do podstaty, t. j. že patria úpadcovi, aj keď existuje pochybnosť, či do podstaty skutočne patria. V prípade takýchto pochybností správca zapíše vec do súpisu

podstaty s poznámkou o nárokoch uplatnených inými osobami alebo s poznámkou o dôvodoch, ktoré spochybňujú zaradenie veci do súpisu. Vzhľadom na skutočnosť, že návrh na určenie vlastníckeho práva, resp. aj iný určovací návrh, podľa § 80 písm. c/ O. s. p. má preventívny charakter a jeho použitie je možné len v prípade, ak navrhovateľ nemá na dosiahnutie nápravy účinnejšie právne prostriedky, v nadväznosti na uvedené je zrejmé, že navrhovateľ ako správca konkurznej podstaty v prejednávanej veci nemôže mať naliehavý právny záujem na požadovanom určení vlastníckeho práva úpadcu k predmetným nehnuteľnostiam. Postavenie správcu konkurznej podstaty je totiž dané priamo zákonom

a umožňuje mu realizáciu ochrany a nakladania s majetkom úpadcu na zabezpečenie cieľa konkurzného konania. V zmysle § 19 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní má správca jednoduchší a účinnejší prostriedok právnej nápravy ako je návrh na určenie vlastníckeho práva úpadcu k sporným nehnuteľnostiam, a to konkrétne zaradenie predmetnej nehnuteľnosti do súpisu konkurznej podstaty. Súpis konkurznej podstaty je potrebné považovať za listinu, ktorá umožňuje správcovi speňažovať majetok do nej zapísaný, ak nedôjde k jeho vylúčeniu na základe excindačnej žaloby tretej osoby uplatňujúcej, že vec sa nemala zaradiť do súpisu a podanej v stanovenej lehote. Pokiaľ táto osoba excindačnú žalobu podá, súd rozhodne, či správca je predmetnú vec povinný vylúčiť zo súpisu konkurznej podstaty alebo nie. V prípade nevylúčenia veci, o ktorej existujú pochybnosti či patrí do konkurznej podstaty, z konkurznej podstaty, resp. v prípade nepodania excindačnej žaloby treťou osobou, sa má za to, že vec bola do súpisu zahrnutá oprávnene a správca je oprávnený speňažiť ju v rámci predaja majetku v konkurznom konaní. Súpis majetku úpadcu patriaceho do konkurznej podstaty predstavuje titul, ktorým správca konkurznej podstaty dokladá (napr. v konaní o zápis vkladu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam do katastra nehnuteľností), že je oprávnený nakladať so spísaným majetkom pri jeho speňažovaní. S prihliadnutím na charakter súpisu majetku úpadcu patriaceho do konkurznej podstaty ako titulu pre nakladanie s majetkom úpadcu, odvolací súd uvádza, že pre zaistenie majetku úpadcu za účelom jeho budúceho speňaženia nie je potrebné, aby pri nehnuteľných veciach, o ktorých je správca presvedčený, že patria do konkurznej podstaty, bol v katastri nehnuteľností zapísaný ako vlastník úpadca. Zápis v katastri nehnuteľností podľa názoru odvolacieho súdu nebráni navrhovateľovi (správcovi konkurznej podstaty), aby postupoval podľa § 19 ods. 1 zákona č. 328/1991 Zb., a preto nemôže ani pociťovať neistotu svojho postavenia alebo ohrozenie práv správcu pri zisťovaní a vykonávaní súpisu majetku úpadcu, ako základný predpoklad pre určovací návrh v zmysle § 80 písm. c/ O. s. p.

Odvolací súd zároveň z obsahu spisu v prejednávanej veci zistil, že navrhovateľ predmetnú nehnuteľnosť zahrnul do súpisu konkurznej podstaty úpadcu Stavebné bytové družstvo Viktória, v dôsledku čoho odporkyňa podala excindačnú žalobu o vylúčenie veci z konkurznej podstaty, o ktorej je vedené konanie na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 9Cbi/26/2004, v ktorom krajský súd rozsudkom zo dňa 23. 2. 2012, č. k. 9Cbi/26/2004-469, založeným v spise, excindačnú žalobu zamietol, pričom tento rozsudok doposiaľ nenadobudol právoplatnosť. Práve v tomto konaní o vylúčení predmetných nehnuteľností z konkurznej podstaty je potrebné ako predbežnú otázku vyriešiť otázku vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam, keďže odporkyňa (v postavení navrhovateľky) si nárokuje jej vylúčenie z konkurznej podstaty z titulu vlastníctva. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako súdu dovolacieho zo dňa 27. 11. 2012, sp. zn. 1 M Obdo V 6/2010, v konaní o vylúčení veci z konkurznej podstaty, kde predmet

konania ako aj odporca (L. R. Z., správca konkurznej podstaty Stavebného bytového družstva Viktória) je totožný s konaním vedenom na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 9Cbi26/2004 (o vylúčení predmetnej nehnuteľnosti z konkurznej podstaty) a odlišný je len navrhovateľ. Najvyšší súd SR v tomto rozhodnutí okrem iného uviedol, že pri rozhodovaní o excindačnej žalobe konajúce súdy vychádzali zo stavu vlastníckeho práva zapísaného v katastri nehnuteľností bez zreteľa na objasnenie tvrdení odporcu, ktorými vyvracal domnienku hodnovernosti tohto zápisu. Poukázal na skutočnosť, že správca konkurznej podstaty je povinný zaradiť vec do súpisu konkurznej podstaty vždy, ak zistí skutočnosť odôvodňujúcu, že vec patrí alebo môže patriť do konkurznej podstaty, a to aj vtedy, ak vlastníctvo úpadcovi podľa listu vlastníctva nepatrí. Skutočnosť, že nehnuteľnosť

je v katastri nehnuteľností zapísaná ako vlastníctvo navrhovateľov ešte podľa Najvyššieho súdu SR neznamena, že je tak zapísaná právom. Zápis v katastri nehnuteľností síce zakladá vlastnícke právo, ale nie nemeniteľné a toto platí iba pokiaľ sa nepreukáže opak. Pre riadne posúdenie a rozhodnutie o vylúčení veci zo súpisu konkurznej podstaty je preto potrebné vykonanie dokazovania o skutočnostiach preukazujúcich či išlo o platné alebo neplatné nadobudnutie vlastníckeho práva navrhovateľmi a posúdenie otázky či sa pri celom súbore zmlúv, ktorými bol prevedený majetok úpadcu na tretie osoby, jednalo o absolútne neplatný právny úkon, ako predbežnej otázky. Z tohto rozhodnutia Najvyššieho súdu SR je zrejmé, že rozhodnutie súdu v konaní o excindačnej žalobe sa nemôže obmedziť len na zápis vlastníctva na liste vlastníctva. Obdobne Najvyšší súd SR rozhodol aj v niekoľkých iných skutkovo a právne podobných veciach, napr. ako súd dovolací rozhodnutím sp. zn. 1 M Obdo V 11/2009 zo dňa 30. 11. 2009, sp. zn. 1 M Obdo V 18/2009 zo dňa 24. 2. 2010, sp. zn. 1 M Obdo V 15/2008 zo dňa 31. 1. 2011 a ako súd odvolací rozhodnutím sp. zn. 4Obo/75/2009, 4Obo 76/2009 zo dňa 27. 7. 2010 a sp. zn. 3Obo 66/2009 zo dňa 28. 7. 2010. Odvolací súd dodáva, že z rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 9Cbi/26/2004-469 v konaní o excindačnej žalobe odporkyne, ktorý z dôvodu podaného odvolania nenadobudol právoplatnosť, vyplýva, že krajský súd sa v tomto konaní skutočne zaoberal otázkou nadobudnutia vlastníckeho práva odporkyne k predmetným nehnuteľnostiam a posudzoval platnosť jednotlivých právnych úkonov, ktorými mali byť prevedené z úpadcu postupne až na odporkyňu.

Z vyššie uvedených dôvodov súd sa opäť zaoberal otázkou naliehavého právneho záujmu navrhovateľa na požadovanom určení a dospel k právnomu záveru, že navrhovateľ nemá naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho práva úpadcu z dôvodov založených právnych názorov a záverov odvolacieho súdu s ktorým sa súd stotožnil a bol aj viazaný, preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, návrh zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. úspešnej odporkyne v konaní priznal náhradu trov právneho zastúpenia v sume 554,09 (nie v takej výške ako si uplatnil právny zástupca odporkyne v sume 803,33€) Trovy právneho zastúpenia súd vyčíslil podľa vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. Podľa § 11 ods. 1 cit. vyhlášky priznal za 2 úkony (prevzatie príprava, písomné vyjadrenie k návrhu) v roku 2008 po 48,63 euro (48,63 euro x 2 = 97,26 euro), za 2 úkony (účasť na pojednávaní dňa 3.6.2009, 18.3.2009) v roku 2009 po 53,49 euro (53,49 x 2 = 106,98 euro). Podľa § 11 ods. 1 písm. a) cit. vyhlášky za 2 úkony (účasť na pojednávaní dňa 23.3.2011, 13.7.2011) v roku 2011 po 57 euro (57 euro x 2 = 114 euro) za 2 úkony (účasť na pojednávaní dňa 3.10.2012, 12.12.2012) v roku 2012 po 58.69 (58,69 x 2 = 117,38euro) za 1 úkon (účasť na pojednávaní dňa 5.11.2014 v roku 2014 sumu 61,87 euro spolu 497,49 euro + režijný paušál za jednotlivé úkony 2 x 6,31 = 12,62 euro), 2x po 6,95 euro = 13,90 euro, 2x po 7,41 euro = 14,82 euro, 2 x 7,63 euro = 15,26 euro spolu režijný paušál 56,60 euro. Súd nepriznal odmenu z dôvodu neúčasti právneho zástupcu odporkyne na pojednávaní dňa 13.1.2012, 21.3.2012, 26.6.2012 a dňa 10.10.2011, spolu z režijným paušálom tak, ako si uplatňoval právny zástupca odporkyne v písomnom podaní.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Bratislave prostredníctvom Okresného súdu Bratislava IV, písomne, v štyroch vyhotoveniach.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. V odvolaní sa má ďalej uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom

sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že (§ 205 ods. 2 O.s.p.)

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.